II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 28 päivänä lokakuuta 1998,
Italian Acciaierie di Bolzano S.p.A. -nimiselle terästeollisuusyritykselle suunnittelemasta tuesta

(tiedoksiannettu numerolla K(1998) 3439)

(Ainoastaan italiankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2000/66/EHTY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon terästeollisuudelle myönnettävää tukea koskevista yhteisön säännöistä 18 päivänä joulukuuta 1996 tehdyn komission päätöksen N:o 2496/96/EHTY [1] ja erityisesti sen 6 artiklan 5 kohdan,

on kehottanut niitä, joiden etua asia koskee, esittämään huomautuksensa ja on ottanut huomioon kyseiset huomautukset [2],

sekä katsoo seuraavaa:

I

Komissio ilmoitti Italian viranomaisille 23 päivänä heinäkuuta 1998 päivätyllä kirjeellä päätöksestään aloittaa komission päätöksen N:o 2496/96/EHTY (jäljempänä 'terästukisäännöt') 6 artiklan 5 kohdan mukainen menettely niiden tukien osalta, jotka Bolzanon autonominen provinssi on myöntänyt Acciaierie di Bolzano -nimiselle terästeollisuusyritykselle (jäljempänä 'ACB') ympäristönsuojelua sekä tutkimus- ja kehitystyötä varten.

Komission käytettävissä olevista tiedoista, jotka perustuvat lähinnä Italian viranomaisten kirjeisiin, on käynyt ilmi seuraavaa:

[1] EYVL L 338, 28.12.1996, s. 42.
[2] EYVL C 269, 28.8.1998, s. 5.

Tuki tutkimus- ja kehitystyöhön

Terästukisääntöjen 2 artiklan mukaan yhteismarkkinoille soveltuvana voidaan pitää tukea, joka on tarkoitettu kattamaan terästeollisuusyritysten tutkimus- ja kehitystyöstä aiheutuvat kustannukset, jos tuki on tutkimus- ja kehitystyöhön myönnettävälle valtiontuelle annetuissa yhteisön puitteissa vahvistettujen sääntöjen mukaista [3].

Kyseiset puitteet sisältävät seuraavat tämän päätöksen kannalta merkittävät määräykset:

— teolliseen tutkimukseen tarkoitettu tuki voidaan hyväksyä, jos tutkimuksen tavoitteena on saada uusia tietoja uusien tuotteiden, tuotantomenetelmien tai palveluiden kehittämistä varten,

— kilpailua edeltävää kehittämistoimintaa edustavat tutkimus- ja kehityshankkeet ovat tukikelpoisia sillä edellytyksellä, ettei niitä voida muuntaa tai käyttää teollisiin sovelluksiin tai että niitä on toistaiseksi vaikea hyödyntää kaupallisiin tarkoituksiin.

Ilmoitettujen hankkeiden perusteella komissio oli kuitenkin saanut sen käsityksen, että ACB:n tarkoituksena oli ennen muuta laajentaa tuotelajitelmaansa ja tunkeutua siten uusille ja tuottavammille markkinoille. Kyseiset tuotteet olivat jo olemassa, ja niitä valmistettiin teollisesti. Huomattava osa investoinneista näytti lisäksi muodostuvan yrityksen laitteistojen uudenaikaistamisesta uusien tuotteiden valmistamista varten. Kyseessä ei siis ollut uusien erikoisterästuotteiden kehittäminen, vaan ACB:n tuotelajitelman ja sen valmistuksessa tarvittavien laitteiden nykyaikaistaminen.

[3] EYVL C 45, 17.2.1996, s. 5.

Toisaalta komissio myös totesi, että laitteisiin, koneisiin ja materiaaleihin liittyvät kustannukset, joiden väitettiin aiheutuvan tutkimus- ja kehitystoiminnasta, eivät olleet tukikelpoisia, koska yritys päätti niistä itsenäisesti mukauttaessaan omaa tuotantoaan Bolzanon tuotantolaitoksilla: julkinen tuki ei siis näyttänyt millään tavoin kannustaneen kyseisten investointien toteuttamiseen.

Ympäristönsuojelutuet

Ympäristönsuojeluun myönnettävän tuen soveltuvuutta yhteismarkkinoille arvioidaan terästukisääntöjen 3 artiklan nojalla, jonka mukaan tällaista tukea voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvana, jos se on ympäristönsuojeluun myönnettävää valtiontukea koskevissa yhteisön suuntaviivoissa annettujen sääntöjen ([1]) sekä terästukisääntöjen liitteessä näiden suuntaviivojen soveltamisesta annettujen perusteiden mukaista.

Kyseessä olevan asian arvioinnin kannalta on huomattava, että ympäristönsuojeluun myönnettävää valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen mukaan toimenpiteille, joiden ansiosta ympäristönsuojelulliset tulokset ylittävät huomattavasti voimassa olevassa ympäristölainsäädännössä asetetut rajat, voidaan myöntää tukea, jonka bruttomäärä voi olla enintään 30 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista. Toisaalta ympäristönsuojeluun myönnetystä tuesta vähennetään terästukisääntöjen liitteen mukaan aina edut, joita kyseinen terästeollisuusyritys saa, kun tuotantokustannukset alenevat toteutettujen investointien ansiosta.

Kyseisessä liitteessä säädetään myös, että jos yritys saavuttaa ympäristönsuojelun alalla huomattavia tuloksia, korkeampaa tukitasoa sovelletaan ainoastaan investointien siihen osaan, joka liittyy tähän normit ylittävään osuuteen.

Edellä esitetyn perusteella on huomattava, että tutkittavana olevassa tapauksessa toimenpiteet liittyvät pelkästään ympäristönsuojeluun, jolloin mahdollisista tuotantokustannuksista tehtävää vähennystä ei tarvitse soveltaa. Tästä ovat kuitenkin poikkeuksena investoinnit yrityksen pääkonttorin uudenaikaistamiseen sekä teräskelojen kemiallista peittausta varten hankittavaan uuteen ekologiseen laitteistoon, jonka ansiosta happopitoisuutensa vuoksi myrkylliset jätevedet voidaan ottaa talteen, koska niitä ei voida laskea jätevesiverkostoon; tämän laitteiston voidaan katsoa liittyvän teräksentuotantoon. Toisaalta komission käytettävissä olevista tiedoista käy ilmi, että ACB saavuttaa suunniteltujen investointiensa ansiosta ympäristönsuojelun osalta tason, joka ylittää selvästi voimassa olevassa lainsäädännössä asetetut vaatimukset.

Italian viranomaisten toimittamista riippumattomien asiantuntijoiden lausunnoista käy ilmi, että kun melko uudet tuotantolaitokset mukautetaan ilmoitettujen toimenpiteiden avulla voimassa olevien ympäristönormien mukaisiksi, primaari- ja sekundaariölyn osuus suodatetuista palamiskaasuista alenee ACB:n tuotantolaitoksilla 1 mg:aan/Nm^3, kun Italian lainsäädännön (tasavallan presidentin asetus nro 203/88 ja 12 päivänä heinäkuuta 1990 annettu ministeriön asetus) mukainen rajaarvo on 10 mg/Nm^3. Tämän lisäksi hiilimonoksidi (CO) ja benzofuraanit (PCDD + PCDF) poistetaan kaasuista kokonaan, vaikka niitä ei Italian lainsäädännössä mainita lainkaan. Toimenpiteiden ansiosta myös melupäästöjä voidaan madaltaa alle 50 dBA:n, kun lainsäädännön mukainen raja-arvo on 70 dBA. Rikkidioksidi, jonka suurin sallittu pitoisuus on 1 700 mg/m^3, voidaan poistaa kokonaan metaanikaasulla toimivan lämmitysjärjestelmän avulla. Tämä järjestelmä ei saastuta ilmakehää. Kaasu- ja pölypäästöjen lainmukainen raja-arvo on 150 mg/Nm^3, mutta niiden pitoisuutta voidaan mm. imuroinnin avulla pienentää alle 25 mg:aan/Nm^3, ja työtiloista ne voidaan poistaa kokonaan.

Ympäristönsuojelutoimenpiteistä aiheutuvia huomattavia lisäkustannuksia suhteessa siihen, mikä olisi ollut välttämätöntä voimassa olevan ympäristölainsäädännön noudattamiseksi, voidaan tässä tapauksessa pitää perusteltuina, koska kyseinen terästeollisuusyritys sijaitsee Bolzanon kaupungin keskustassa, ja yrityksen naapurit ovat perustaneet yhdistyksen vastustaakseen sen aiheuttamia ympäristöhaittoja. Tämän vuoksi ACB on päättänyt toteuttaa investointeja, joiden ansiosta lainsäädännön edellyttämä vähimmäistaso ylitetään selvästi, ja uudistaa myös sellaisia laitteistoja, joita olisi voitu käyttää vielä varsin pitkään, mutta joiden osalta ei ole mahdollista toteuttaa yrityksen tavoittelemaa korkeampaa ympäristönsuojelun tasoa.

Tämä koskee erityisesti uutta ekologista käytettyjen happojen talteenotto- ja puhdistuslaitteistoa. Italian toimittamasta asiantuntijalausunnosta käy ilmi, että 1970-luvun puolivälistä peräisin olevaa vanhaa laitteistoa olisi voitu käyttää vielä ainakin kymmenen vuotta eli vuoden 2008 loppuun. ACB on kuitenkin päättänyt vaihtaa tämän laitteiston, vaikka sen käyttöiästä on vielä jäljellä huomattava osa, noin 25 prosenttia. Sama koskee uutta jätevesien talteenottojärjestelmää: asiantuntijan mukaan vuonna 1975 asennettua laitteistoa olisi voitu käyttää vielä vuoden 2006 loppuun.

Komissio saattoi näin ollen uskoa, että ACB aikoi toteuttaa ympäristönsuojelutoimia, joiden taso ylitti selvästi voimassa olevan ympäristölainsäädännön velvoitteet. Ilmoituksesta kävi kuitenkin ilmi, että edellä mainituille ympäristönsuojeluinvestoinneille tarkoitettua korkeampaa tukitasoa ei ollut laskettu investointien kokonaismäärän perusteella (49,5 miljardia Italian liiraa), vaan ainoastaan sen osan mukaan, jonka avulla saavutetaan lainsäädännön vaatimuksia korkeampi ympäristönsuojelun taso (31,3 miljardia Italian liiraa).

Pääkonttorin ja varsinaisen tuotantolaitoksen kattorakennelmat, joiden uusimiseen oli varattu noin 6,5 miljardia Italian liiraa, olivat komissiolle toimitettujen asiantuntijalausuntojen mukaan niin huonokuntoisia, että suunniteltu toimenpide oli välttämätön. Itse asiassa kyseisten rakennusten korjaustyöt olisi luultavasti suoritettu joka tapauksessa kattorakenteiden huonokuntoisuuden vuoksi. Terästukisääntöjen mukaisesti komissio katsoi, että koska ympäristönsuojeluinvestoinnit kohdistuivat toimenpiteisiin, jotka olisi joka tapauksessa täytynyt toteuttaa viipymättä, ei voitu pyytää näiden kustannusten ottamista huomioon ympäristötukien saamiseksi.

([1]) EYVL C 72, 10.3.1994, s. 3.

Uusi ympäristöystävällinen laitteisto kemiallista puhdistusta varten, johon oli varattu 13 miljardia liiraa, vaikutti hankinnalta, jolla oli ilmeinen vaikutus tuotantoprosessiin. Näin ollen komissio oli ilmaissut Italian viranomaisille suhtautuvansa varauksellisesti kyseisten toimenpiteiden tukikelpoisuuteen, koska ollakseen tukikelpoisia investointien tulisi liittyä ainoastaan ympäristönsuojeluun. Tämän jälkeen Italian viranomaiset esittivät uuden laskelman tukikelpoisista investoinneista ja niihin liittyvistä tuista, joista oli vähennetty uusien laitosten ACB:lle tuoma taloudellinen hyöty, erityisesti se, että uuden laitteiston ansiosta osa puhdistushapoista voidaan käyttää uudelleen. Kun tämä hyöty, noin 100 miljoonaa Italian liiraa vuodessa eli kymmenen vuoden aikana yhteensä miljardi liiraa, vähennetään, alun perin suunniteltujen tukikelpoisten investointien kokonaisarvo laskee 13 miljardista 12 miljardiin Italian liiraan.

Tämän jälkeen komissio antoi myönteisen arvion suunnitelluista ympäristönsuojelutuista, lukuun ottamatta investointeja, jotka koskivat yrityksen pääkonttorin ja varsinaisen tuotantolaitoksen (ns. R-hallin) kattorakennelmien uusimista.

Edellä esitetyn perusteella komission oli vaikea arvioida, soveltuivatko tutkimus- ja kehitystyöhön sekä pääkonttorin ja tuotantolaitoksen kattorakennelmien uusimista varten myönnetyt tuet yhteismarkkinoille. Sen vuoksi kyseisten tukien osalta oli tarpeen aloittaa päätöksen N:o 2496/96/EHTY 6 artiklan 5 kohdassa säädetty menettely.

Komissio ei kuitenkaan vastustanut muita ilmoitettuja ympäristönsuojelutukia, minkä vuoksi menettelyn aloittamista koskevan päätöksen julkaiseminen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* oli niiden osalta vain muodollinen kehotus jäsenvaltioille esittää asiaa koskevat huomautuksensa terästukisääntöjen liitteen I säännösten mukaisesti.

II

Komissio kehotti Italian hallitusta esittämään huomautuksensa ja ilmoitti menettelyn aloittamisesta muille jäsenvaltioille ja niille, joiden etua asia koskee, julkaisemalla sitä koskevan päätöksen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Saksan terästuottajien järjestö Wirtschaftsvereinigung Stahl toimitti 28 päivänä syyskuuta 1998 päivätyllä faksilla komissiolle huomautuksensa, jotka toimitettiin edelleen Italian viranomaisille. Järjestö ilmoitti suhtautuvansa myönteisesti komission päätökseen aloittaa menettely, joka koskee tutkimus- ja kehitystyöhön myönnettyjä tukia sekä kattorakennelmien uusimiseen tarkoitettuja ympäristönsuojelutukia.

Komissio ei ollut saanut 12 päivään lokakuuta 1998 mennessä huomautuksia muilta jäsenvaltioilta eikä niiltä, joiden etua asia koskee.

III

Vastauksena menettelyn aloittamiseen ja Saksan terästuottajien järjestön huomautuksiin Italian hallitus otti ensinnäkin osittain huomioon komission kannan ja ilmoitti päätöksestään peruuttaa eräät hankkeet, joita menettely koski, jolloin ympäristönsuojelutukien määrä vähenee 12 447 miljoonasta Italian liirasta 11 672 miljoonaan liiraan ja tutkimus- ja kehitystyöhön tarkoitettu tuki 1 600 miljoonasta liirasta 1 234 miljoonaan liiraan. Toisaalta Italia pyysi lupaa myöntää tuet, joita ei vastustettu menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä.

IV

Koska ACB valmistaa EHTY:n perustamissopimuksen liitteessä I mainittuja terästuotteita, siihen sovelletaan valtiontukia koskevia EHTY:n perustamissopimuksen määräyksiä.

EHTY:n perustamissopimuksen 4 artiklan c alakohdan mukaan valtioiden muodossa tai toisessa myöntämää tukea tai avustuksia taikka niiden määräämiä erityismaksuja pidetään hiilen ja teräksen yhteismarkkinoille soveltumattomina, minkä vuoksi ne poistetaan ja kielletään yhteisössä. Terästukisäännöissä luetellaan yksityiskohtaisesti ja tyhjentävästi tästä pääsäännöstä tehtävät poikkeukset. Kyseisten sääntöjen mukaan tukikelpoisia ovat tietyin edellytyksin investoinnit, jotka on tarkoitettu tutkimus- ja kehitystyöhön (2 artikla), ympäristönsuojeluun (3 artikla) sekä terästeollisuusyrityksen sulkemiseen (4 artikla).

Kuten I osassa todetaan, tutkimus- ja kehitystyöhön tarkoitettua tukea voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvana, jos se on tutkimus- ja kehitystyöhön myönnettävälle valtiontuelle annetuissa yhteisön puitteissa vahvistettujen sääntöjen mukaista.

Sen jälkeen kun komissio ilmoitti menettelyn aloittamisen yhteydessä suhtautuvansa varauksellisesti erityisesti siihen, että osa tutkimus- ja kehitystyöhön myönnetystä tuesta oli tarkoitettu uusien koneiden ja laitteiden hankkimiseen Bolzanon tuotantolaitoksen osittaista rakennemukautusta varten, Italia vähensi tukikelpoisia investointeja 1,8 miljardilla Italian liiralla eli 7,8 miljardista 6 miljardiin liiraan, jolle suunniteltiin myönnettävän tukea 1,234 miljardia liiraa.

Komissio kuitenkin katsoo, että vaikka otettaisiin huomioon Italian viranomaisten lopullinen päätös vähentää tutkimus- ja kehitystukea edellä kuvatulla tavalla, osa jäljelle jäävistä investoinneista, jotka Italian mukaan ovat tukikelpoisia ja joiden määrä on 2,823 miljardia Italian liiraa, on edelleen tarkoitettu tukemaan ACB:n pyrkimystä laajentaa tuotelajitelmaansa ja tunkeutua uusille, tuottavammille markkinoille. Lisäksi kyseisiä tuotteita on jo olemassa, ja ACB:n kilpailijat valmistavat niitä teollisesti, joten kyseessä ei ole uusien erikoisterästuotteiden kehittäminen vaan ACB:n tuotelajitelman uudistaminen sekä kyseisten tuotteiden valmistukseen tarvittavien laitosten nykyaikaistaminen.

Komissiolle toimitetuista asiakirjoista käy kuitenkin ilmi, että 3,177 miljardin liiran osuus tutkimus- ja kehitysinvestoinneista on tarkoitettu niin sanotun triplex-menetelmän toteuttamiseen, jonka ansiosta argonin käyttöä voidaan vähentää puhaltamalla metaanikaasua korkealla paineella. Tätä innovatiivista menetelmää ei ole aiemmin kokeiltu teollisessa tuotannossa muissa eurooppalaisissa alan yrityksissä. Jos menetelmä osoittautuu tehokkaaksi, sen avulla voidaan vähentää energia- ja hiilenpoistokustannuksia ainakin 20 prosentilla tavanomaisiin tuotantoteknologioihin verrattuna.

Toisaalta komissio on vakuuttunut siitä, että kyseinen tuki vaikuttaa kannustavasti tutkimus- ja kehitysohjelman uutta tuotantomenetelmää koskevaan osuuteen. Tuki näyttää olleen pääasiallinen vaikutin, joka on saanut yrityksen toteuttamaan tavanomaisten tutkimustensa lisäksi uusia teknisiä tutkimuksia triplex-menetelmän kehittämiseksi. Komissio on tullut tähän tulokseen tutkittuaan yrityksen tutkimusmenojen osuutta liikevaihdosta ja todettuaan sen nousseen vuotta 1998 koskevan arvion mukaan 0,5 prosentista 1,5 prosenttiin. Samaan aikaan ACB:n kokopäiväisesti tutkimustyötä tekevän henkilöstön määrän arvioidaan nousevan yhdeksästä kuuteentoista.

Lopuksi voidaan todeta, että ACB:n kyseisen hankkeen tutkimus- ja kehitystoimintaan osoittamat varat ovat vuonna 1998 huomattavasti korkeammat kuin alalla keskimäärin eli 0,9—1 prosenttia.

Näin ollen sekä tutkimusmäärärahojen kehitys (lähes kaksinkertaistuminen 0,5 prosentista 1 prosenttiin liikevaihdosta) ja tutkimushankkeisiin osallistuvan henkilöstön määrä (lähes kaksinkertaistuminen yhdeksästä kuuteentoista) että tutkimus- ja kehitysinvestointien osuus yrityksen liikevaihdosta (1,5 % liikevaihdosta, kun alan keskiarvo on noin 1 %) tukevat näkemystä, jonka mukaan kyseisessä tapauksessa julkisen tuen kannustava vaikutus toteutuisi.

Triplex-menetelmään liittyviä investointeja (yhteensä 3,177 miljardia Italian liiraa) voidaan siis pitää yhteismarkkinoille soveltuvina, vaikka huomattava osa (2,823 miljardia Italian liiraa) kyseisistä investoinneista ei näytä noudattavan tutkimus- ja kehitystyöhön myönnettävälle valtiontuelle annettuja yhteisön puitteita, koska niitä ei käytetä uusien tietojen hankkimiseen uusien tuotteiden ja/tai tuotantomenetelmien kehittämiseksi ja koska niitä voidaan mukauttaa tai käyttää teollisiin sovelluksiin ja hyödyntää helposti kaupallisiin tarkoituksiin.

Italia on ilmoittanut komissiolle aikovansa myöntää tukea noin 25 prosenttia kyseisten investointien määrästä. Triplex-menetelmään liittyvää tutkimus- ja kehitystyötä varten hyväksyttävän tuen määrä on 794 miljoonaa Italian liiraa.

V

Ympäristönsuojelutukien osalta komissio huomauttaa, että Italian toimittamien tietojen perusteella se ei katso tarpeelliseksi muuttaa alustavaa arviotaan yrityksen pääkonttorin ja R-hallin kattorakennelmien uusimiseen tarkoitettujen investointien soveltuvuudesta yhteismarkkinoille. Vaikka kattorakennelmien uusimisen ansiosta voidaan välttää asbestiin liittyvät vaarat, on kuitenkin todettava, että tällaiset toimenpiteet, etenkin kattorakennelmien uusiminen, olivat niiden huonokuntoisuuden vuoksi joka tapauksessa välttämättömiä. Asiantuntijalausuntojen perusteella voidaan päätellä, että kattorakenteet olisi pitänyt uusia niiden huonokuntoisuuden vuoksi, vaikka niistä ei olisi löytynytkään asbestia.

Terästukisääntöjen ja erityisesti niiden liitteen perusteella komissio katsoo, että ympäristönsuojeluun tarkoitettua valtiontukea ei voida myöntää sellaisiin ympäristöä säästäviin investointeihin, jotka olisi joka tapauksessa täytynyt toteuttaa viipymättä.

Tämän vuoksi ilmoitettuja tukia, jotka liittyvät yrityksen pääkonttorin ja R-hallin kattorakenteiden uusimiseen ja joiden määrä on 6,5 miljardia Italian liiraa, ei voida hyväksyä.

Kyseisen kahden rakennuksen kattorakenteiden uusimiseen suunniteltua valtiontukea ei näin ollen voida hyväksyä. Ympäristönsuojeluinvestoinneille, joiden määrä on 43 miljardia Italian liiraa (ilmoitetut 49,5 miljardia liiraa, joista on vähennetty kattorakenteiden uusimiseen tarkoitetut 6,5 miljardia liiraa), voidaan siis myöntää tukea enintään 11,145 miljardia liiraa. Tämä määrä muodostuu 9,390 miljardista liirasta, joka vastaa 30 prosentin tukea 31,3 miljardin liiran investoinneille, sekä 1,755 miljardista liirasta, joka vastaa 15 prosentin tukea jäljellä oleville 11,7 miljardin liiran investoinneille.

Lopuksi komissio huomauttaa, että tutkittavana olevassa tapauksessa ei voida hyväksyä tukiintensiteetin korottamista, koska korotus voidaan myöntää ainoastaan pk-yritysten toteuttamille ympäristönsuojeluinvestoinneille. ACB sen sijaan on osa Valbruna di Vicenza terästeollisuusyhtymää, ja sen palveluksessa on huomattavasti yli 250 työntekijää,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Valtiontuki, jota Italia aikoo myöntää Acciaierie di Bolzano S.p.A.:lle ympäristönsuojeluinvestointien rahoittamiseen, soveltuu hiilen ja teräksen yhteismarkkinoille siltä osin, kuin sen bruttomäärä ei ylitä 11,145 miljardia Italian liiraa.

2 artikla

Valtiontuki, jota Italia aikoo myöntää Acciaierie di Bolzano S.p.A.:lle tutkimus- ja kehitysinvestointien rahoittamiseen, soveltuu hiilen ja teräksen yhteismarkkinoille siltä osin, kuin sen bruttomäärä ei ylitä 794 miljoonaa Italian liiraa.

3 artikla

Italian on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta, kuinka paljon tukea se on myöntänyt Acciaierie di Bolzano S.p.A.:lle, jotta komissio voi tarkistaa, ettei 1 ja 2 artiklassa säädettyjä tukimääriä ole ylitetty.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 28 päivänä lokakuuta 1998.

Komission puolesta

Karel VAN MIERT

Komission jäsen